

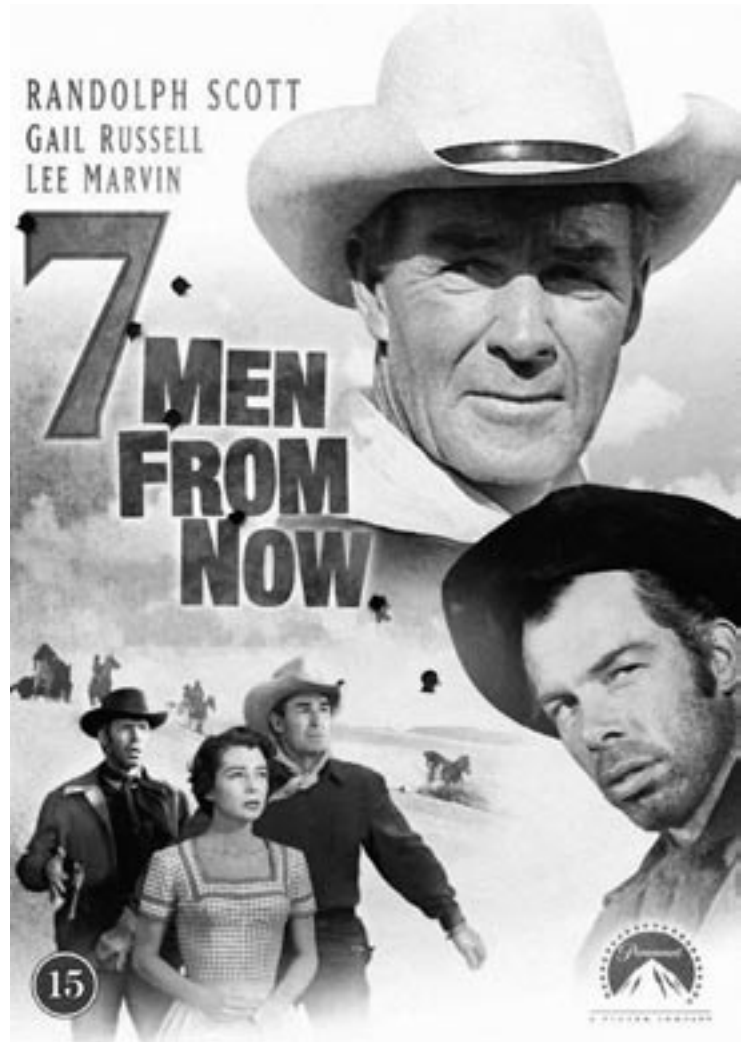
Seven Men From Now (i III)

Joan Ferrer Miserol

Scott, que els esperava, acaba amb l'acompanyant de Bordeen; i ja només en queda un. Arriben Marvin i Clete, maten el darrer que quedava i Marvin, a sang freda, també mata el seu propi company Clete. Després d'haver-lo matat, treu un havà de la butxaca i l'encén amb la llosca que li ha quedat a Clete a la boca, demostrant una falta de sentiments incommensurable. Però, malgrat aquesta fredor, abans d'anar a cercar la caixa, descarrega el revòlver, símptoma que cap manera vol matar Scott. Quan hi arriba, Scott l'atura i li demana què ha passat. Marvin li diu que ha matat Bordeen i Clete; afegint que és una llàstima haver d'acabar així. Scott li contesta que hauria pogut quedar amagat. Però Marvin, encara que té clar que no pensa matar-lo, li diu que no hauria pogut gaudir dels diners si l'hagués matat d'amagat; però que sap que no hi ha altra forma d'obtenir-los que passant per damunt ell, encara que odia haver de fer-ho; i, remarca, encara més sabent que la Sra. Greer ha quedat vídua. Després li diu que quan vulgui pot desapar, perquè ell ja està preparat. Sense que Marvin faci la més mínima intenció de treure les pistoles, Scott el mata. Aquest és el punt més controvertit de la pel·lícula, però tot fa pensar que Marvin, per les raons que siguin, no se veu capaç d'acabar amb Scott, i vol que acabi amb ell, que retorni la caixa i quedi amb la Sra. Greer. És una actitud de difícil explicació humana. La pel·lícula finalitza a Flora Vista, on Scott retorna la caixa i s'acomia de la Sra. Greer, dient-li que fa bé d'anar a Califòrnia. Ella li demana on va ell, i li contesta que acceptarà la feina d'algunz a Silver Springs, i que si algun dia passa per allà hi serà. Ella va a la diligència i fa baixar el seu equipatge, renunciant a anar a Califòrnia, possiblement per anar a Silver Springs, mentre mira, amb cara de voler acompanyar-lo, com Scott s'allunya.

Tots els personatges d'aquesta pel·lícula estan, directament o indirectament, relacionats amb els diners. Els set per haver-los robat; Marvin i Clete per voler-los agafar; els Greer perquè cobren per transportar-los fins a Flora Vista, i Scott perquè en el robatori mataren la seva dona. Curiosament, els únics dos que queden vius són Scott i la Sra. Greer, que són els únics que tenen una relació negativa o indirecta amb ells. Scott, negativa, per esser el motiu de la mort de la seva dona, i la Sra. Greer, indirecta, perquè ignorava que el seu marit s'havia fet càrrec del transport.

Aquesta no és una pel·lícula feta per contar una història, sinó la utilització d'una història molt simple, se pot escriure en dues línies, per transmetre sensacions molt altes, molt profundes, que, amb gravetat, transcendeixen la història bàsica. El fet que Masters, el personatge interpretat per Marvin, tengui tantes ganes de venjança sobre Scott, l'exèríf, que l'ha tancat per dues vagades a la presó,

i no solament no el vulgui matar, sinó que premeditadament treu la munició del revòlver perquè té por de tenir la temptació de fer-ho; i que Scott el mati, encara que està veient que aquell no pensa defensar-se, és una solució al conflicte que va més enllà de l'ordinària consciència humana. Aquesta pel·lícula, com tota gran obra d'art, té més d'una lectura, i la interpretació que la fa realment única ens exigeix admetre que hi ha una consciència superior a la humana. En aquesta pel·lícula, com a tantes d'Ozu, i a algunes de Bresson o de Rossellini, aquesta consciència no se dona com una possibilitat o una fantasia, sinó com un fet inqüestionable, comprovat. Perquè aquests autors, en algun moment, han experimentat, en major o menor grau, aquesta consciència col·lectiva.

El lector que hagi tengut la paciència d'arribar fins aquí s'haurà assabentat de l'u per cent del que transmet aquesta pel·lícula, perquè la bellesa del plans i la quietud dels seus conflictes personals són indescriptibles; i fan que estigui més a prop de l'obra d'Ozu que

de qualsevol altre western. Una pel·lícula que, fins i tot, manté una distància considerable amb les altres del cicle Boetticher-Scott; i no parlem dels westerns de Leone, que no són altra cosa que un intent de perllongar la part més externa i superficial d'aquesta. Que *7 Men from Now* hagi estat pràcticament fora de projecció pública durant mig segle mostra ben a les clares les limitacions dels circuits cinematogràfics. Possiblement es puguin trobar moltes pel·lícules que tinguin un interès del seu nivell; però cap d'elles haurà estat durant tant de temps desconeguda per al gran públic com aquesta. Una obra, que a la seva tercera o quarta visió se la pot contemplar sense escoltar-ne els diàlegs, perquè diuen exactament l'únic que po-

den dir. Una obra que ha necessitat de la conjunció de quatre factors necessàriament coincidents en el temps i l'espai. Un productor econòmicament desinteressat com John Wayne, un guionista estrictament sintètic com Burt Kennedy, un director com Budd Boetticher, que, pel seu gran coneixement de l'art taurí, és coneixedor, conscientment o inconscientment, de l'arquetip com a subjecte artístic, i tres actors tan adients als seus papers com Randolph Scott, Lee Marvin i Gail Russell. No és una obra personal, malgrat que totes les persones que hi han intervingut hagin estat decisives en el seu resultat, sinó una obra profundament col·lectiva que du el cinema a la seva autèntica dimensió comunal. ■

